

nogle folk og nogle organisationer, om det gav anledning til bemærkninger. De har haft 2 dage til at svare. Det er måske også derfor, at der kun er to organisationer, der har nået at svare, og de har så været negative.

Jeg ved ikke, om der når at komme flere ind, inden vi skal have tredje behandling, men det er jo selvfølgelig bedst, at den slags ting er med, således at man, når man afgiver hørings svar, præcis ved, hvad det er for nogle intentioner, vi i Folketinget og regeringen har.

Kl. 13.40

I betænkningen står der også, at Socialdemokratiet vil redegøre for sin stillingtagen til det her lovforslag ved andenbehandlingen. Vi synes jo, det er godt, at der er nogle, der får en uddannelse, og at der er flere, der gør det. Det er jo sådan set det, der er en af regeringens intentioner. Spørgsmålet er så, hvordan man gør det, om man gør det ad mesterlære- eller skolegangsvejen. Det er jo en mulighed, som kommunerne allerede har i dag, de benytter sig bare ikke af den. Derfor er det spørgsmålet om, hvilken værdi det har, at man gør det på den her måde.

Dernæst er området jo præget af, at der kommer til at ske meget, fordi det her er skoler, der hører under vores amter i dag. De bliver selvejende fremover, og der kommer en ny styring af det. Det, der så ligger i hele spørgsmålet, er, om den kapacitet, der skal være i området, er god nok, om der kommer nok ind, og hvordan kvaliteten er og andre forhold.

Det er nogle af de kritikpunkter, vi har i Socialdemokratiet. Og der kan jeg love ministeren og regeringen, at vi vil påse, at der er tilstrækkelig med kapacitet, at der er en kvalitet i uddannelsen, således at der ikke bliver slækket på det, selv om man nu får en ny adgangsvej.

Jeg har stillet en række spørgsmål igennem udvalget, og et af dem er simpelt hen faldet ud. Vi oplever en række virksomhedslukninger, globalisering, kald det, hvad man vil, og der er der folk, der bliver tilovers inden for en given branche. Der har man så mulighed for at blive aktiveret eller i form af en handleplan få bevilget, at man kan få en SOSU-uddannelse. Det har der ikke været spurgt præcist nok om. Det er et spørgsmål, vi vil stille igennem udvalget, således at ministeren kan give svar på det, inden vi har tredjebehandlingen.

Noget andet er så med hensyn til kapaciteten, og der har vi forleden fået svar på spørgsmål 5, 6 og 7. Noget af det er vældig interessant, for selv om der er fire kommuner, hvoraf Københavns

Kommune er en, der ikke er med, så giver det alligevel et fingerpeg, og spørgsmålet er, hvor mange SOSU-hjælpere og -assistenter, der er i dag. Der er ifølge det kartotek, man har, over kommuner, der har meldt tilbage, ca. 60.000-70.000.

Det, der er exceptionelt ved det svar her, er, at når man kommer til aldersgruppen 60-64 år, så er der under 1.000 mennesker, der nu arbejder inden for det område, der vil fortsætte med at arbejde. Det siger noget om, hvor hårdt det er, hvordan nedslidningen er. Og går man op til aldersgruppen 65-67 år, så er der under 100, der arbejder.

Det siger noget om, at hvis vi kigger på, hvor mange der er i aldersgruppen 50-59 år, så skal der simpelt hen ret mange ind for at løse den her opgave i fremtiden. Og hvis demografien ellers passer og lige så mange skal have hjælp i fremtiden, så bliver det et område, vi her i Folketinget bliver nødt til at have meget, meget stort fokus på.

Vores bekymring er, om kapaciteten er god nok, om optaget vil være godt nok, og der kommer vi for mig at se til at inddrage amterne, i og med at der bliver tale om selvejende institutioner. Vi kommer til at mangle en koordinering, så vi er sikre på, at den rigtige kapacitet er der.

Og så er der spørgsmålet om kvalitet i uddannelsen, og der vil vi følge og kigge ministeren over skulderen og holde øje med, at den er tilstrækkelig.

Den sidste del vender jeg så tilbage til ved tredjebehandlingen, og det er spørgsmålet om aktivering, for det er en ganske udmærket intention at have, at voksne mennesker, der bliver tilovers i en branche, der er blevet outsourcet eller globaliseret, kan komme ind og arbejde inden for et område, hvor der er behov for det.

Jeg ved ikke, om ministeren allerede kan sige noget om det i dag, men ellers vil vi igennem udvalget spørge yderligere ind til det.

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Er der flere, der ønsker ordet? Fru Anne Baastrup, værsgo.

Anne Baastrup (SF):

I betænkningen står der, at vi vil redegøre for vores stilling ved andenbehandlingen. Men en af grundene hertil var naturligvis, at vi ikke havde styr på, hvad det var for et ændringsforslag, ministeren kom med, fordi vi jo ikke havde et overblik over omfanget. Vi havde ikke en viden